

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Daarlig Mand fik bygt paa Sand

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Daarlig Mand fik bygt paa Sand", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid74288/facsimile.pdf> (tilgået 15. juni 2021)*

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: *Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

Nr. 338. - LV.

1.

Søel-Skivens Streg
Den peger alt paa Dødens Port.
Hvad gjør da jeg?
Ja, ak! hvad har jeg gjort?
Sejer-Verk truer sterk,
Mueligt denne Time
Vil nu til hellig Aften kime.
Hierte! Hierte! merk.

2.

O al mit Haab!
Min Jesu, al vor Frelses Grund!
Hør dog mit Raab
Nu og i sidste Stund: 72
Gjør din Død Honning-sød
Altiid for mig Svage,
Og at jeg glædelig kan tage
Mod det sidste Stød.

Nr. 339. - LVI.

1.

Daarlig Mand fik bygt paa Sand
Et Rov for Vand,
Dog sad han glad,
Og priiste sin Forstand,
Til Floden kom, og slog ham Huset om.

Nr. 338 — LV. Original. Ligesom i nr. 333, 3 ser vi her dødstanken tyngre Brorson; grunden træder klart frem i v. 1. — 1, 3-4: Spørgsmålet: *Hvad gjør da jeg?*, nemlig over for døden, fører vilkårlig til det andet: *Hvad har jeg gjort?*, nemlig i mit liv, og det er dette spørgsmål, som føles tungt (*ja, ak!*), jfr. nr. 19, 1, 5-8; 129, 8, 1-4. — 1, 5: *Sejer-Verk*; nr. billedet er underghet en ændring fra Søel-Skivens 1 l. 1; *truer sterk* viser stærkt troende dødens nærhed. — 1, 7: *hellig Aften* aftener før de store højtid, da der kimes. — 1, 8: *merk*! læg mærke dertil. — 2, 7: *al* hæver sig op i l. 5.
Nr. 339 — LVI. Original. Digtet hviler på Mt. 7, 26-27: Jesu lignelse om huset, der blev bygget på sand og derfor på forhånd var prisgivet, når regnskyl og vandflod kom. — 1, 1: *daarlig* tilfældig.

Gode GUD! i Dødens Slud
Ak, ak hvor saac det ud.
Ja Verdens Viisdom den sank med Stank,
Dens Raad med Graad,
Dens Fryd med Uglens fæle Lyd.

2.

JESU! und en salig Stund.
Ja Sandheds Mund!
Jeg har saa klar
Derfor i Ordet Grund.
Men, at jeg maae kun bygge fast derpaa!
Naadens Pagt, i Ordet smagt,
Føragter Dødens Magt.
Ja vist gjør, JESU, din Død min sød,
Din Lejr min Sejr,
Din Striid min Krands, til ævig Tiid.

73

Nr. 340. - LVII.

1.

Vee dig, Edorns trygge Egn,
Før den store Dom og Plage,
Som saa mange svare Tegn
Truer med i dine Dage.

1, 6: *Dødens Slud*] tydning af regnskyttet i lignelsen. — 1, 9: *Raad*] plan. — 2, 1: *en salig Stund*] om dødsstunden. — 2, 2: *Sandheds Mund*] Jesus; han kaldes sådan, fordi der lige efter bliver tale om *Ordet*. — 2, 3-5: vel modsætsning til at bygge sig hus på sand, Mt. 7, 24-25. — 2, 3-4: *Jeg* har i ordet så klar (sikker) en grundvold derfor o; for at kunne få den salige dødsstund, 1, 7. — 2, 5: *derpaa*] på ordets grundvold. — 2, 8: jfr. nr. 333, 3, 4-6. — 2, 9: *Lejr*] vel = krig eller måske = leje (jfr. nr. 54, 3, 10; 216, 4, 2), om Jesu grav. — 2, 10: *Krands*] sejrskrans. Nr. 340 — LVII. Original. Dette og det følgende digt hører sammen. Ikke blot er de bælgtede ved at have samme versemål og ved, at begge hentyder til begivenheder, som varsler om verdens ende (*mange svare Tegn*, der truer med dommen, nr. 340, 1, 2-4; *mange selsam Ting*, hvorefter selv *Naturen synes krage*, nr. 341, 1, 3-4; *jorden ryster*, nr. 341, 2, 1); men de svarer — åbenbart med hensigt — til hinanden som modsætninger: det første, rettet mod *Edom*, er stegene som domstrusel; det andet, henvendt til *Zion*, ser dem som gjædesbud om brudgommens nære komme. Navnhegvenhederne, særlig det, at jorden ryster, har sikkert som baggrund Lissabons undergang ved jordskælvet den 1. november 1755 (Hans Brin) og ved tillige jordskælvet den 22. december 1759. Om nr. 340-343 som en særlig Lissabongruppe se indledningen s. 15; 79. — 1, 1: *Edom*] det fra Esau stammende folk syd for det døde hav. Israels hadefulde fjende, genstand for profeternes domsforkyndelse, Sl. 137, 7; Es. 63, 1-6; Jer. 49, 7-22; Ez. 25, 12-14; Am. 1, 11-12; her betegnelsen for den ugudelige verden; *trygge*] jfr. nr. 19, 1, 7.